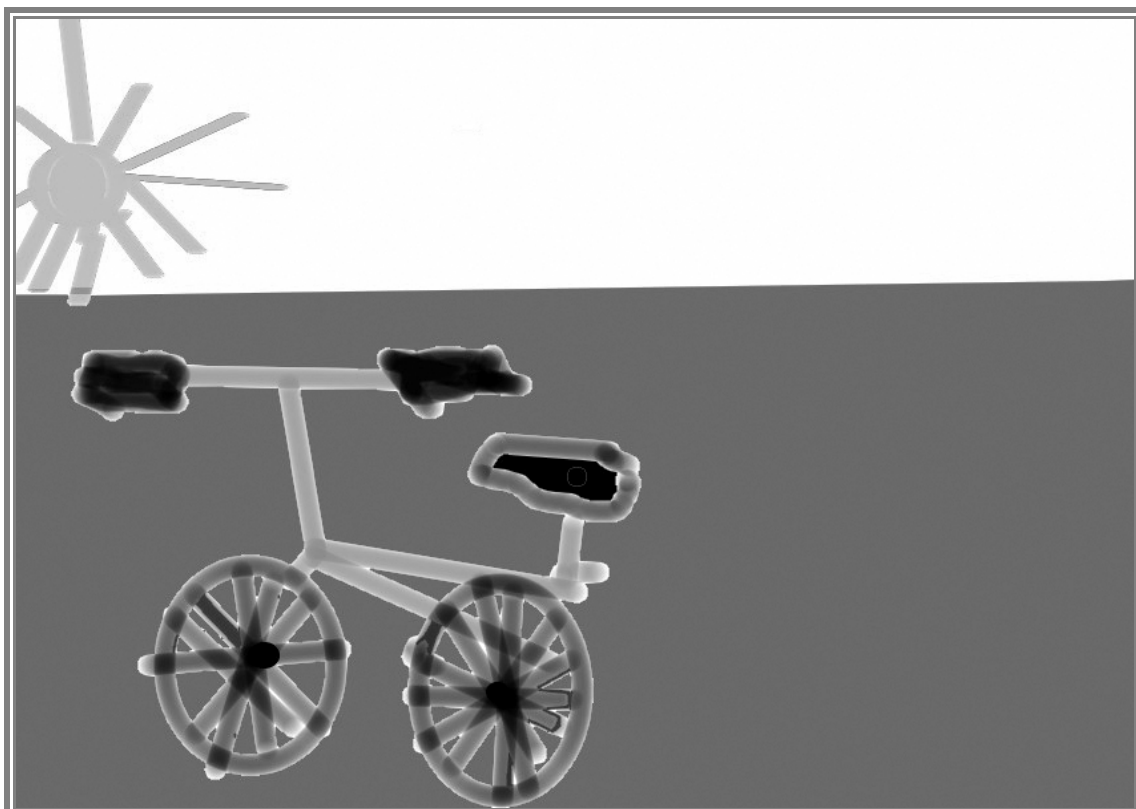

ŠUFÁCKY OBČASNÍK

V

Prázdninové vydanie

Jún 2007

*Vau! Ďalší kus života za nami!
Ako sme ho prežili, na čo si spomíname?*

Tak ja konkrétne: každé ráno - budíček rádiom, chvíľka vyval'ovania (naozaj len 5 minút!), trochu zmätku okolo raňajok a desiaty a potom už len vysmieme tváre našich „šufákov“ a tu sa zastavím.

Sú dni, keď ich milujem - sú skvelí, šikovní, ohľaduplní, pozorní, sú dni, keď „milujú“ oni mňa - kto čo nemá a prečo, kto má akú reklamu zavesenú na tričku (ak nechápete, nevadí, všetko je OK, spýtajte sa na to Vašich detí).

A teraz už len sledujte čo všetko sme spoločne postíhali a nezabudnite pochváliť Vašu ratolesť za týchto pár skvostných riadkov, ktorými prispela do nášho časopisu.

Pa'a

1. apríl - deň vtákov, no žeby škola u Filipa chýbala? V žiadnom prípade, hneď v pondelok 2. apríla sme sa rozbehli na námestie a zisťovali od okoloidúcich Banskobystričanov, čo sa dá na 1. apríla vymyslieť, či nás môžu prekvapiť nejakým vtipom. Pár postrehov:

PRÍPRAVA NA NÁMESTIE

Najprv som sa pohrala a potom mi mamina dala veci, ktoré budem mať na námestí. Potom mi vyskúšala účes. A keď som sa pozrela do zrkadla, tak som sa smiala až som sa zvalila na zem.

LENKA

NÁMESTIE

Prišli sme na námestie, kde sa mala začať naša úloha. Rozdali sme si papiere a ceruzky a pustili sme sa do toho. Rozhliadala som sa po námestí, ale koho osloviť? Bola som dosť neistá. Ale vždy, keď som uvidela ľudí, ktorí sa mi zdali prívetiví, už – aj som išla za nimi. Našťastie tam takých bolo dosť. Zrazu som uvidela nejakých ľudí. Spýtala som sa ich, či na mňa nemajú čas. Oni povedali, že sa ponáhľajú. Zdalo sa mi to čudné, lebo išli veľmi pomaly. Potom som stretla takého deduška. Bol veľmi srandovný. Keď som sa ho spýtala na vtip, naklonil sa ku mne a povedal: „Vieš čo moja, ja žiadne vtipy nepoznám...“. Potom bolo ešte mnoho iných ľudí. Dôležité je, že z námestia som odchádzala spokojná.

Sedmi

O NÁMESTÍ

Ráno som prišiel do školy a bol som veľmi vzrušený, lebo sme mali ísť na námestie zbierať vtipy. Tešil som sa na to. O tretej sme vyrazili na námestie. Všetci sme mali na líkach malé obrázky namaľované farbami na tvár. Keď sme prišli na námestie boli sme veľmi rozrušení. Dostali sme papiere a ceruzky. Stihol som pozbierať 2 vtipy. Mal som dobrý pocit z jednej pani predavačky, lebo bola veľmi milá. Keď sme skončili bol som šťastný. Aj my sme rozprávali vtipy, aby sme ľudí potešili. Ja som hovoril tento: - Dnes som v škole dostal guľu.

- Hej? A čo si nevedel?
- Čo je to H₂SO₄.
- Počkaj, mám to na jazyku....
- Tak so rýchlo vyplúj, lebo je to kyselina sírová...

Ľadovec

ÚČESY

2-hého apríla sme sa pripravili na námestie. Ráno sme boli smiešne oblečení. Kika bola celá, napríklad po hlave mala samé sponky! Ale to ešte nič nebolo, ona mala ešte aj ocovu kravatu! A Maruška mala jeden cop taký a druhý iný. A Ľadovec – ha-ha-ha, mal oranžovú handru okolo seba.

NICO

*Pozor máme aj nejaké dôkazy, že naša škola nežije len nejakými dátumami,
že tu máme celom pestrý život. TU SÚ:*

ŽBLNKY, ŽBLNKY

Vždy sa teším na plaváreň. Rada chodím do studenej sprchy. Nie moc rada plávam šírky, ale vždy to prežijem a pomôže mi to. Rada sa hrám a najradšej vylovujem puk, ale nie vždy sa ujde puk pre všetkých, ktorí chcú loviť. Sušenie vlasov ma vôbec nebaví. Na plaváreň sa chodiť oplatí!

Beruška

ÚĽUV

Bol som so Špongíkom v rezbárskej dielni. Mali sme vyrobiť, čo nás napadne. My sme robili psa. Ja som robil telo. Museli sme odrezat' škaredú stranu, potom sme urobili nohy a nakoniec sme vyrezali ústa. Bolo to veľmi namáhavé. Museli sme sa striedať. Všetko sme potom ošmirgľovali. Ja som vyšmirgľoval telo – najskôr ústa potom trup. Psík nabral peknú hnedú farbu. Špongík šmirgľoval nohy, tiež sa mu vydarili. Ujo lektor potom urobil dierky na nohy. Ale! Boli malé! Ujo preto musel zrezať z nožičiek, aby sa tam dali dať. Psíka sme nestihli, ale dokončíme ho nabudúce. Bude vyzerat' asi takto:

Jupiter

Raz sme mali ísť do ÚĽUV - výtvarných dielní. Išli sme tam poslednýkrát. Dnes sme mali na výber aj paličkovanie. Ja som si ale vybral rezbársku. Nebol o ňu veľký záujem, skôr len veľmi malý. Veľmi sa mi páčilo, že sme si vybrali čo budeme robiť. My sme mali vybratého psa. Bol dosť veľký, aspoň 20 cm. Robil som ho s Tónom. Museli sme si všetko napíliť a vyrezať. Bolo to dosť ťažké, lebo sme museli rozmýšľať ako spravíme hlavu. Žiaľ nedokončili sme ho, lebo sme ho nestihli. Nabudúce ho chcem dokončiť. A tak ako bude aj drevený pes hotový, tak aj tento článok.

Špongík

SOM SMETIAK

Vonku mi bola zima. Zrazu som uvidel kopu odpadkov váľať sa v tráve, a tým špiniť prírodu. Pomyslel som si, keby to tak niekto pozbieral a hodil do mňa. Odrazu sa otvorili dvere a vypochoďovala z nich Škola u Filipa. Začali zametať, zbierať odpadky a to všetko hádzať do mňa. Keď to všetko dorobili, začali farebnými kriedami maľovať obrázky o tom, ako by príroda mala a ako by nemala vyzerat'. Tak mi to zahrialo moje smutné srdiečko, že som sa cítil ako v Afrike.

Beruška

Zobudila som sa ráno a pozerala som sa, čo sa deje okolo mňa. Prehodila som pár slov s kamarátkami – inými trávami, lebo aj ja som tráva, ale zaujalo ma niečo iné. Rýchlo som si z tváre otriasla zvyšnú rosu a pozerala som sa. Na asfalt predo mnou prišli deti. Poznala som ich. Bola som zvyknutá, že sa sem chodia hrávať, ale nie tak skoro ráno? A predstavte si, to tie deti sa sem neprišli hrať, oni začali zametať asfalt. Spytovala som sa asfaltu, aké to je. On povedal, že výborné, že to veľmi príjemne štekľí. A čo to? Prišlo ku mne dievčatko, ktoré volali Majka a zodvihlo zo mňa starú plechovku. Potom prišiel ku mojej kamarátke – ďalšej tráve chlapec, ktorého volali Ladovec a odvalil z nej ťažký kameň, ktorý ju skoro rozpučil. „To sú ale šikovné deti, a že im na prírode tak záleží!“, obdivovala som ich. No zrazu som zosmutnela, deti začali vchádzať do dverí a o chvíľu tam neostal ani jeden. Asfalt sa však tešil. Nie z toho, že deti odišli, ale že je čistý. No vtedy sa dvere opäť otvorili a na asfalt vystúpili tie isté deti už nie s lopatami a metlami ale s kriedami. „Jééé, to dievča menom Nika kreslí zelenou farbou krásnu trávičku. A ako sa na mňa podobá! Aha, Viktorka nakreslila strom a slnko a Jupiter nakreslil kvet a Terka motýľa. To sú naozaj šikovné deti. Pozrite, to je Katka, nakreslila trávu plnú odpadkov...To by sa mi teda vôbec nepáčilo. Keď odišli už som vôbec nebola smutná. Veď môj karát asfalt je teraz perfektne vyzdobený a aj ja som zažila perfektný deň.

Sedmi

Viete o tom, že občas v škole rozmýšľame čo sa tak za pár rôčkov stane? Niektorí z nás už presne vedia, čo s nimi za tých pár rokov bude, mnohí si myslia, že to vedia a samozrejme sú aj takí (a vôbec nie málo) čo to zatiaľ ani len netušia, ved' majú čas! Ale o dôležitých a dokonca život zachraňujúcich povolaniach už vieme svoje! Tak sa nečudujte, ak Vaše dieťa od určitého dňa hlási: „Budem požiarnikom!“ Prišlo na to asi v tomto čase:

VÝPRAVA ZA ZÁCHRANÁRMÍ

Pobrali sme sa dlhou cestou do nemocnice pozrieť, ako vyzerá sanitka a jej vnútro. Po dosť dlhej ceste (cez Laskomerskú dolinu ☺) sme uvideli nemocnicu. Ľudia čo tam pracovali nám všetko poukazovali. Boli tam prístroje, o ktorých som ani nechyrovala. Niektorým dobrovoľníkom dokonca zmerali tlak a pulz. Mne sa tam veľmi páčilo. Odpovedali nám na naše otázky veľmi zaujímavé veci a my sme odtiaľ odchádzali o niečo múdrejší.

Sedmi

HASIČSKÁ STANICA

Keď sme prišli na hasičskú stanicu, tak sme tam trochu čakali. Potom prišiel ujo, ktorý nám ukazoval hasičské autá. Dokonca jedno auto malo aj žeriav, vážilo až 20 ton. Hasičský výstroj váži 40 kg, je to dosť veľa. Nebolo to pre mňa také bežné, bolo to veľmi zaujímavé. A pozreli sme si aj hasičské

VÝLET

Dneska je zvláštny deň. Ideme do nemocnice a k požiarnikom. V nemocnici sme videli sanitky. Boli veľmi veľké. Potom sme išli k požiarnikom a boli tam požiarnické autá. Boli veľké a dozvedeli sme sa všeličo zaujímavé. Napríklad to, že šofér má najviac práce. Šofér musí odpojiť auto, naštartovať a ostatní si dajú topánky a oblek. A oblek váži 30 kíl, vedeli ste?!

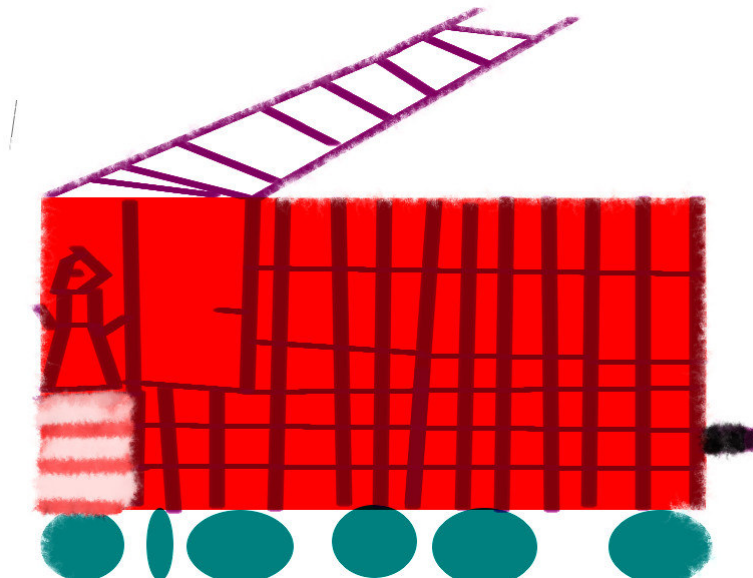
Kika

NEMOCNICA

Išli sme do nemocnice. A dovolili nám ísť do sanitiiek. Boli to milí ľudia. A niektorým skúšali ako im bije srdce. A keď sme odchádzali, dali sme im malý darček.

Nika

HASIČI

A tu už je

auto. To auto bolo veľké ako TATRA. Hasiči majú veľmi zložitú robotu, len za minútu sa musia vystrojiť. A chcete ešte vedieť čo sme videli? Videli sme ešte vak, do ktorého helikoptéra naberá vodu. „Chceš byť hasičom?“ „Áno chcem!“, odpovedal Viktor. ☺

Šufák

Raz cez pondelok sme mali ísť ku hasičom a pozrieť sa na sanitku. Ráno sme si sadli do kruhu s prvákmi. Potom sme písali a rozprávali sa, čo nás napadne, keď sa povie hasič alebo sanitka. Ja som sa snažil. Keď sme skončili, tak sme sa najedli a išli pozrieť sanitku. Ale to by nebolo o hasičoch, tak rovno preskočím na hasičov. Mne sa u nich páčilo a dozvedel som sa veľa vecí. Niečo vám môžem povedať, napríklad, že Staré Hory neboli podpálené špakom, ale úmyselne. Ešte som uvidel veľké zásahové vozidlo. A dozvedel sa, že výstroj má okolo 30 kíl. Ak sa chcete dozvedieť viac, choďte do Banskej Bystrice do hasičskej stanice.

Špongík

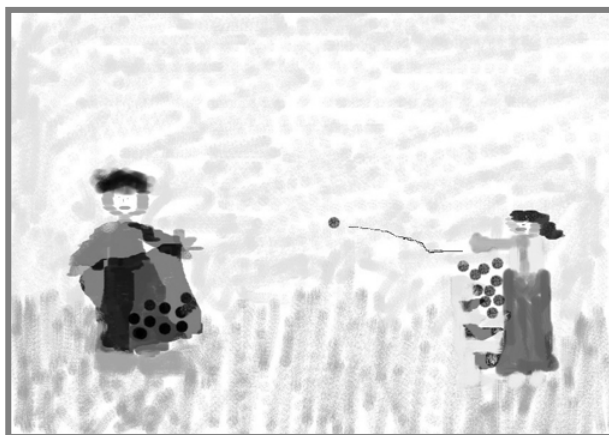
samostatná kapitola v živote našej školy - ŠKOLA V PRÍRODE ***(ved' sme si ju naplno užili!)***

V pondelok sme išli do Španej doliny.
V utorok sme išli na haldu a pozorovali sme domy. Potom sme zišli dole a kreslili sme domy v Španej doline. Ja som bola v skupine s Paťou. Kreslili sme ceruzkou, uhlíkom a suchým pastelom.

V stredu ráno sa stalo banské nešťastie. Museli sme ísť do šachty Ferdinand. Niektorí prišli na koniec a niektorí nie. Ja som prišla na koniec. Na konci sa ozval hlas. Na zemi som našla truhlicu a z nej som si zobrala peniaz.

Vo štvrtok som písala tento príbeh.

Zuzka

Šachta

V stredu sme zistili, že sa stalo banské nešťastie a mi sme mali vyskúšať svoju odvalu. Mali sme ísť do štôlne a nemohli sme mať baterku. Na konci bola truhlica. Ak sa pýtate ako to viem, nuž odvážil som sa ísť až nakoniec. Ale bolo to veľmi ťažké, lebo som sa bál, že ma niečo zje ale hovoril som si – zabiť ma nemôžu, tak čo sa mám báť. Na konci bol naozaj poklad. Keď som išiel ku pokladu počul som toto: „Pri poslednom svetielku je truhlica. Nájdi ju a zober si poklad.“ Keď som išiel naspäť počul som pukot a šuchot, a tak som rýchlo vybehol von.

Ľadovec

Túra

Išli sme so lesa a tam sme našli čiapky. Potom sme šli ďalej a našli sme zvončeky. Išli sme dole kopcom a mali sme dlhú prestávku. Robili sme veci, ktoré majú škriatkovia. Potom sme išli ďalej. Našli lízatka a na ne sme sa dali nalákať a šli sme zlou cestou. Potom sme sa museli vrátiť...

Ema

Škola v prírode

Ja som nebol v škole v prírode, ale som bol doma. Robil som si úlohy. Bol som u Slávky vo Zvolene. Potom na Korytnici, a tam sme si robili s otcom náhrdelníky z paprade. Urobil som si herbár. Zažil som veľa zaujímavých vecí. Naučil som sa spoznávať a rozoznať rastliny. To bola moja prechádzka prírodou.

Šufák

Môj najhorší zážitok zo školy

Keď bol posledný deň v škole v prírode, tak som ochorel a bolo to asi tak do tretej ráno som kašľal a nevedel som sa zaspáť. Zobudil som Evku a ona mi dala tabletku proti kašľu. Potom som zaspal a o piatej som sa zobudil, aby som si dal kvapky. Keď sme si potom pozerali obrázky (fotky), tak mi došlo ľúto, že som ochorel. Nebuďte chorí!!!

O2

NÁMESTIE

Všetci sme išli do mesta. Predávali tam cukrové vaty a iné výrobky. Vypytovali sme sa s Kikou tieť a ušov. Viete ako sme sa ich pýtali? Takto: „Sme zo Školy u Filipa a zisťujeme vtipy.“ A mali sme veľkú prácu. Obliekli sme si žlté vesty, aby nás všetci dobre videli. Niektorí nám povedali vtip a niektorí nie. Keď pre mňa prišiel brat, kúpil mi cukrovú vatu.

MARUŠKA

ÚČES

Ráno som vstala o pol šiestej a začala som sa chystať. Poobliekala som sa a mama ma začala česať. Najprv mi urobila copy. Potom mi ich pospájala a ešte mi do nich dala štipce. Potom mi tam dala zapichovátko do kvetináča a potom mi to všetko zastriekala trblietavým sprejom.

KIKA

NÁMESTIE

Keď sme prišli na námestie, všetky deti sa rozbehli na všetky strany. Ja som bola vo dvojici s Vikou. Na líčko mi Evička nakreslila lienku. Mali sme smiešne účesy. Pýtali sme sa ľudí, či nevedia dáky vtip alebo prvoaprílovú príhodu. Jedna pani ma naučila trik – natriem si koleno kečupom a vyzerám ako zranená. Vyskúšala som to doma a maminka chcela volať sanitku a smiali sme sa.

TERKA

22. apríl 2007 - ďalší skvelý deň, ktorý treba nejako ozvláštniť. Takto sme to zvládli my:

Mašlička nám náš krásny farebný chodník zaplnila takými múdrymi odkazmi:

🌀 NEZAHADZUJETE ODPADKY

HOCIKDE!

- 🌀 CHRÁŇME SI PRÍRODU!
- 🌀 MOTÝLE SÚ KRÁSNE!
- 🌀 NEPÍLME STROMY!
- 🌀 ZEMI TREBA POMÁHAŤ!
- 🌀 OCHRAŇUJME PRÍRODU!
- 🌀 ZEM JE LEN JEDNA! VÁŽME SI JU!
- 🌀 STARAJME SA O PRÍRODU!
- 🌀 ZBIERAJME SMETI!

Planétka sa nedala zahanbiť a tiež „prudko“ tvorila:

- 🌀 ZEM SA NEDÁ KÚPIŤ, NENIČTE JU!
- 🌀 PRÍRODA JE LEN JEDNA, VÁŽTE SI JU!
- 🌀 CHRÁŇTE STROMY!
- 🌀 VYSÁDZAJTE STROMY! NETRHAJTE KVETY!
- 🌀 NAŠA ZEM JE OBLÚBENÁ!
- 🌀 ŠPINA A ODPADKY NEPATRIA DO PRÍRODY!

ŠKOLA U FILIPA

MAMIČKOVSKÁ BESIEDKA

Tak dlho sme to cvičili a konečne je to tu!

Prišiel deň, kedy mala byť slávnosť ku dňu matiek. Už dlho som sa tešila. Len je škoda, že moja mama je preč a nemôže prísť. Zhromaždili sme sa v prváckej triede a učiteľky nám rozdali zvyšné papierové hadíky, ktoré sme mohli vyhodiť. Potom sme vstúpili do našej triedy, kde už čakali rodičia. Vyšlo to, hadíky urobili peknú špirálu a potom pristáli. Bolo to perfektné. Aj pesničky nám vyšli. Môjmu ockovi aj babke sa to páčilo. Nasledovala zaujímavá akcia FBI, kde sa hľadali rodičia. Besiedka bola ukončená krásnou pesničkou „Na svete sú ich milióny“ – o mame. Pokračovalo to už len veselím a zábavou. Och! Aký to bol len super deň!

Sedmi

OLYMPIÁDA

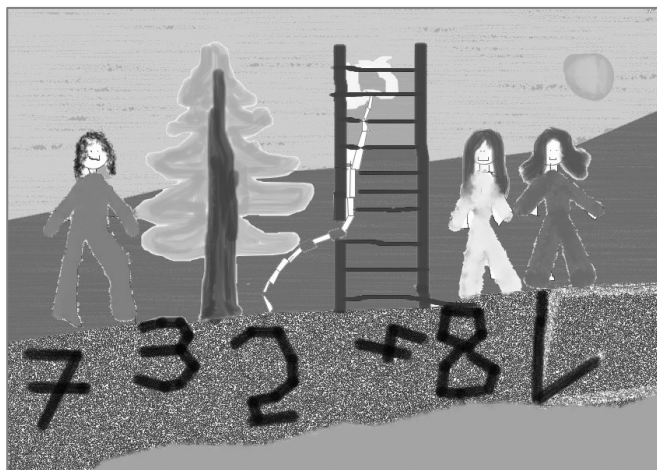
*Olympiáda, to je vec!
Je to veľký športovec.
Každého to musí baviť,
Nikto sa jej nechce zbaviť.*

*Zábavne tam skáčeme,
Aj loptičky hádzeme.
Bežíme tam o sto – šesť,
Je to pre nás veľká česť.*

*Cestujeme celým svetom,
Páči sa to všetkým deťom.
Egypt, Grécko navštívime
A veľa sa naučíme.*

*Máme radi také chvíle,
Keď beháme celé míle.
Zábavou tam horíme
A strašne sa tešíme.*

Sedmi, Mrkvi

To je už naozaj všetko! Posledné číslo časopisu za nami, pred nami mnoho nových (dúfam!) aj keď od nového roku v trochu zmenenej „učiteľskej“ zostave. Evka sa s nami lúči.

My všetci jej ďakujeme za chuť, nápady, šikovné ruky, veselé pesničky, prekáranky či zvolávačky. Evi, držíme Ti palce v Tvojim ďalšom živí i bytí!